

een zijden draadje allemaal,' zegt Van Trigt, die het gesprek gauw op een ander onderwerp brengt door hard op een bronzen ketel te slaan. 'De "kan-nibalenketel". Dit is een *urli* uit India, uit één stuk gegoten. Daar werd voor een hele gemeenschap in gekookt. Kinderen hebben altijd de fantasie dat hierin mensen gekookt werden, ze hebben nog nooit zo'n grote pot gezien.'

Als een lichtgevend baken in de donkere diepzee

Dan komen we bij de tafelvitrines met kammen: 'Dit is een unieke collectie. Afkomstig uit alle tijden en alle delen van de wereld, waarbij je kan zien dat de kam niet alleen een hygiënisch attribuut is, zoals de luizenkam, maar tevens een sieraad. Het jugendstil/art-decodeel van de collectie is verzameld door Bertolt Brecht. Zijn inboedel werd geveild bij Sotheby's, dit was een lot van tweehonderd kammen. Deze kam is massief ivoor, en dit is ivoorine, een imitatie, de *early plastics* in feite. Heb ik de dinosauruseieren al laten zien?' Daar aangekomen stoot ik mijn hoofd tegen een bedelnap van een Seychellenoot, een 'coco de mer' genoemd. 'Het kleine ei is van een *hadrosaurus*, en de andere is de grootste die ik ooit heb gezien.' Een illustratie van hoe het betreffende beestje eruit moet hebben gezien helpt de verbeelding op gang. Ik constateer dat hij hier een topcollectie heeft. Van Trigt: 'Nou er zitten goede dingen in maar er zit ook pikkepoe-lie tussen.'

Schelpencollectie

We betreden het schelpenkabinet. 'Dit is het oude huisje uit 1630, de bedstee is er nog.' Een geheel betimmerd interieur, in lichtgele tinten geschilderd. 'Niemand wist waarom dit de gele kamer genoemd werd, tot we behang en betengeling van de muren haalden. Er bestaat een schilderij van, *The Yellow Room*, dat bevindt zich in de collectie van het Louvre.' Overal schelpen, koraal en andere zeedieren, tussen de ramen hangt een enorme Noorzeekrab. Het geheel oogt sereen.

Van Trigt gaat zitten, de energie in zijn stem verdwijnt als hij weer terugpakt naar de op handen zijnde ontruiming. 'Twee dagen voor het zomerreces las ik in de krant dat ik niet pas in de kaders die door de gemeente gesteld zijn, en dat ik weg moet. Eind november moet dit leeg zijn. Er zijn beslissingen gemaakt door mensen die hier nooit zijn geweest. In het verleden zijn er al duizenden handtekeningen verzameld. Jaar in jaar uit komen honderden bezoekers af op het fantastische muziekprogramma van Hans (wiens stichting huurder is van het pand en na

een renovatie wel terugkeert). Je moet eens lezen wat voor enthousiaste reacties in het gastenboek staan. Ik heb hier behoorlijk geïnvesteerd, heb alles zelf gemaakt en bedacht. Maar ik ben een gepensioneerd oude meneer en ik heb verder ook geen stapeltjes geld op de bank, dus ik moet het allemaal improviseren en ruilen. Nou gaat mij dat goed af maar dit is toch iets, dat bouw je niet zomaar even.'

Hij herpakt zich, staat op. 'Waar vind je zo'n schelpencollectie? Die twee ladekasten zitten ook bomvol, dat moet ik allemaal nog determineren, maar dat komt in een volgend leven wel weer.'

Hij heeft nu de handen vol aan een grote collectie Aziatische kunst, ook zit hij in de keuringscommissie van kunst- en antiekbeurs PAN Amsterdam. 'En zo ben ik op mijn gebied nog best actief.' Van Trigt is een generalist, het is inmiddels zonneklaar dat zijn kennis oneindig is. Hier is maar een fractie beschreven van alle objecten die besproken zijn. We proberen af te ronden, maar steeds is er weer iets wat de aandacht trekt. Hij wijst op een schelp die andere schelpjes aan zich metselt, de *xenophora*. 'Dat wil zeggen: de drager van vreemde zaken.' Die hebben we eerder gezien in deze rubriek.

'Ik heb nog zo veel wonderen, maar dit: het venus-mandje heet het. Het is een glasspons die zijn naam dankt aan een levenslange gastvrijheid aan een garnalenpaartje dat als larven in de sponskoker terechtgekomen is, en al gauw te groot groeit om er nog uit te kunnen. De sponskoker is opgebouwd uit een ingenieus netwerk van skeletnaalden van puur fiberglass. Het garnalenpaar is lichtgevend en het fiberglass zorgt voor een geleiding daarvan. Als een lichtgevend baken in de donkere diepzee trekken zij micro-organismen aan waar beiden van profiteren. Een ideale vorm van symbiose.'

Proost

Het museum is gratis toegankelijk. Voor in de zaal staat een emmertje. 'Als zé het leuk vonden, mogen ze daar iets in doen,' zegt Van Trigt. In dit geval vertrekt de bezoeker zelfs met meer dan deze gekomen was: als het interview erop zit, krijg ik een prachtige schelp cadeau.

We betreden het laatste deel van de museumhoeve, met het muziekpodium en een barretje onder een hoog vierkant puntdak. Vanuit de regen schuiven steeds meer mannen binnen: een plaatselijke journalist, en de geridderde historicus Jos Hof. Een gezellig geroezemoes neemt bezit van de ruimte, lichte jazzklanken klinken op de achtergrond. We proosten op een hoopvolle toekomst, met het voortbestaan van deze wonderlijke plek, met zijn wonderlijke zaken. ☺

Wunderkammer Nicolaes Witsen
Museumhoeve Overslot

Slotweg 42, Egmond aan den Hoef

Jan van Trigt +31 (0)6 53 61 47 69

Geopend zaterdag en zondag van 14.00-18.00 uur

* Links en volgende
pagina's: het
schelpenkabinet.